

(1849—50, Frühjahr 1889, 1889—90, 1892—93, 1902—03, 1909—10, 1910—11, 1913—14). Im allgemeinen kam die Art in den Monaten Oktober—Januar vor, zur Brutzeit viel seltener. Nestfunde wurden in Kemi und Kittilä gemacht. 1916 war wieder ein Kreuzschnabeljahr, der Bindenkreuzschnabel erschien ferner wenigstens in Nordfinnland in den Jahren 1917, 1919, 1924 und 1926. Das Auftreten dieser Art stand in enger Beziehung zum Erscheinen der anderen Kreuzschnabelarten.

Zum Obigen noch ein paar Angaben über die Kreuzschnabelinvasion im Jahre 1927. Stud. Paavo Suomalainen sah am 10.X. 27, 2 Bindenkreuzschnäbel in Helsingfors, und Mag. A. Ulvinen sah ebenda die Art wiederholt im Herbst 1927. Stud. A. Päiviö Kuusisto veröffentlicht in der Zeitschrift *Luonnon Ystävä* 1928, S. 51 f., seine Beobachtungen an Kreuzschnäbeln, die er in Sääminki, Sulkava, Impilahti, Loimola, Savonlinna, Helsinki, Tuusula, Kerava gemacht hat. Nach ihm gab es 1925—1926 sehr wenig Kreuzschnäbel, während sie, im Frühjahr 1927 auffallend zahlreich waren, jedoch sah er nur kleine Schwärme (max. 20 auf einmal). Der Herbst 1927 war aber nicht besonders reich an Kreuzschnäbeln.

Im Sommer 1927 sah ich in der Gegend vom Oulujärvi-See so viel Kreuzschnäbel in grossen Schwärmen, dass sie offenbar zum grossen Teil durchziehende Vögel sein mussten. *I. Hg.*

Tilhen *Bombycilla g. garrulus* (L) pesä ¹⁾.

EINARI MERIKALLIO.

Tilhi on kautta aikojen ollut maailmalle yleisesti tuttu lintu, joka talvisin ilahdutti suurkaupunginkin asukkaita rohkeasti saapumalla puistojen ja pihojen pihlajiin ruokailemaan.

Mutta tilhen pesät ovat harvinaisuuksia. Lintuhistoriallisesti kuuluisa tapaus on ensimmäinen pesälöytö. Suomella on kunnia olla se maa, jossa tuo löytö tehtiin, mutta se henkilö, joka siitä maineen saa on englantilainen Wolley. Vuonna 1856 järjesti hän Enontekiössä kansanmiesten avulla laajan pesän etsinnän ja muutampia pesiä löytyikin.

Myöhemmin on tilhen pesiä kyllä monta kertaa löydetty, mutta harvinaisuuksiin ne vieläkin kuuluvat.

¹⁾ Tähän kaksi kuvaa kansilehdellä.

Tämän vihkon kuvaliitteenä esitetty pesä löytyi 1. VI 1927 Pelkosenniemen pitäjältä (Sodankylän Lapissa), Siijamojärven rannalta. Asuin ennen juhannusta täällä noin viikon ajan etsien joutsenia, kurkia y. m. siivellisen luonnon erikoisuuksia. Useana päivänä kuului asuntomme — vanha tukkikämpä — läheisyydestä tilhen ääniä, ja eräänä päivänä päätin lähteä sitä hakemaan. Hain puu puulta, hiukan teräsvasaramaiseen tapaan, lintujen olopaikan, mutta turhaan. Pian sain kuitenkin itse linnut näkyviini niiden sirraavien äänien ohjaamana. Häutominen ei siis vieläkään ollut alkanut, mutta pesä niillä kai kuitenkin oli, päättelin. Seurailin siirteleviä lintuja paikasta toiseen, ja onni oli suotuista. Olin jo jäliltä eksynyt, kun satuin näkemään toisen linnuista nuolena kiitävän metsän halki ja katoavan erääseen kuusiryhmään. Siis pesä! Puissa ei voinut kuitenkaan mitään huomata, mutta niitä kopistamalla ilmaisi pakeneva lintu pesän paikan. Pesäkuusi oli keskikokoinen, pilarimaisen kapea ja harvaoksainen. Sitä yllättävämpää oli, että pesä oli juuri siinä puussa ja että siihen todella saattoi kätkeytyä. Naavat sen kuitenkin täydelleen alhaalta katsoen verhosivat. Itse pesä oli laadittu naavaisista, kuivistakuusen oksista. Pohjalla oli hiukan heinän korsia. Munat, luvultaan 5, olivat aivan hautomattomia.

Zusammenfassung. Verf. beschreibt einen Nestfund von *Bombycilla garrulus* am Ufer des Siijamojärvi, Sodankylä Lappmark. Der Nestbaum war eine mittelgrosse Fichte. Das Nest bestand aus durren Fichtenzweigen mit anhaftenden Flechten. In der Nestmulde gab es ein wenig Grashalme. Das Nest enthielt 5 unbebr. Eier (vgl. die Titelbilder).

Ornithologische Aufzeichnungen.

Von IVAR HORTLING.

Branta leucopsis (Bchst.). Am 2. V. 16 wurde ein ♀ dieser Art vom Fischer Strandberg unweit der Pickalaä-Mündung erlegt. Der Vogel war am Beine beschädigt gewesen und gar nicht scheu. Es wurde von mir dem Zool. Mus. geliefert. Der Vogel hatte folgende Merkmale: Länge 618 mm. Fl. 375 mm. Scheitel, Zügel, Hals, Kropf, Schwanz und Schnabel schwarz, Scheitel mit schwachem Glanz. Stirnfedern weiss mit schwarzem Saum, Wangen und Kinn